

Albert Einstein Kvartettje

A képen az Einstein-kvartett látható. Edwin nagybátyám az Einstein-kvartettben is játszott. Remek történetei voltak Einsteinról, nagyon jó barátok voltak. Például hetenként jöttek össze, ha jól emlékszem, Einstein lakásában. Mikor festették a lakást és az egész család szállodába költözött, Einstein nem volt hajlandó beköltözni velük. Kiment a cselédszobába, és ott lakott. Mikor eljött az a nap, mikor összejött a kvartett, mindenki hozta a kottaállványt meg a hangszer, és kiderült, hogy nem férnek el. Olyan kicsi a cselédszoba, hogy nem férnek el a kottaállvánnyal. Azt mondta Einstein, pillanat, uraim, ez az én mesterségem. Leült, kiszámította, hogy melyik állványt hogy kell állítani milliméternyi pontossággal, és elfértek. Edwin a Barcsay Gimnáziumba járt, és tizennyolc éves volt, amikor be kellett volna vonulnia katonának. Akkor úgy döntött, hogy nem vonul be katonának, hanem elmegy Amerikába. Elment Amerikába, mert az édesanyjának éltek kint rokonai Amerikában. Gondolta, hogy azok majd fognak neki segíteni. De nem volt rá szüksége. Kiment, és pillanatok alatt felfedezték a képességeit. Ödön Edwin Bachmann néven Amerikában igen neves hegedűművész lett. Megismerkedett Arturo Toscaninival, aki rögtön hívta. Edwin Bachmann volt az NBC zenekarának, amelynek Toscanini volt a vezető karmestere, a prímhegedűse. Mikor megindult a zenekar, a nagybátyám már akkor kint volt Amerikában. Toscanini felkérte őt, hogy ketten ítéljék meg, melyik jelentkező zenész az, aki majd a zenekarban szerepelhet. Toscanini koncertmestere volt, az Einstein-kvartettben is játszott, óriási karriert futott be. Nagyon jóban voltak, Toscanini nagyon szerette a nagybátyámat. Előfordult az is, hogy egyszer valami szigetet kapott az amerikai államtól Toscanini, és ott csinált nagy vendégséget. A nagybátyám segített főzni. Egyszer viccesen azt mondta neki Toscanini, hogy 'Tudod, Edwin, ha téged kidobnak a zenekarból, én felveszlek szakácsnak'. Edwin több mindennel is foglalkozott. A hegedülés mellett gyűjtött régi könyveket és nyomtatványokat, amiből egy szép, nagy gyűjteménye volt, amit el is ajándékozott a Dallasi Egyetemnek. Nem tudom, az még létezik-e, de míg ő élt, volt egy Bachmann könyvtár, ahol ezeket tárolták [Az Edwin Bachmann Gyűjtemény (Edwin Bachmann Collection) több mint 600 18. és 19. századi nyomtatott, ill. kéziratos zenei anyagot, első vagy korai kiadású könyvet, levelet stb. tartalmaz (Händel, C. P. E. Bach, Albrechtsberger, Gluck, Mozart, Haydn, Beethoven, Schubert,

Weber, Mendelssohn, Chopin, Schumann, Liszt, Wagner, Verdi, Franck, Brahms, Dvořák, Debussy stb.). A gyűjtemény az austini University of Texas egyik, zenei gyűjteményekre szakosodott könyvtárában. -- A szerk.]. Akkor bedolgozta magát a képzakmába. Képszakértő lett, ami azt jelentette, hogy előkelő képületeknek dolgozott, galériáknak, és ha azok kerestek valaki számára híres festményt, akkor ő tudta, hogy azt hol lehet megtalálni. Megvette, elvitte, ez egy külön szakmává alakult nála. Azonkívül Toscanini kedvéért megtanult olaszul tökéletesen, és rendszeresen tudósított egy olasz zenei lapot az amerikai zenei életről. Kilencvenhat éves korában halt meg, elütötte egy autó.